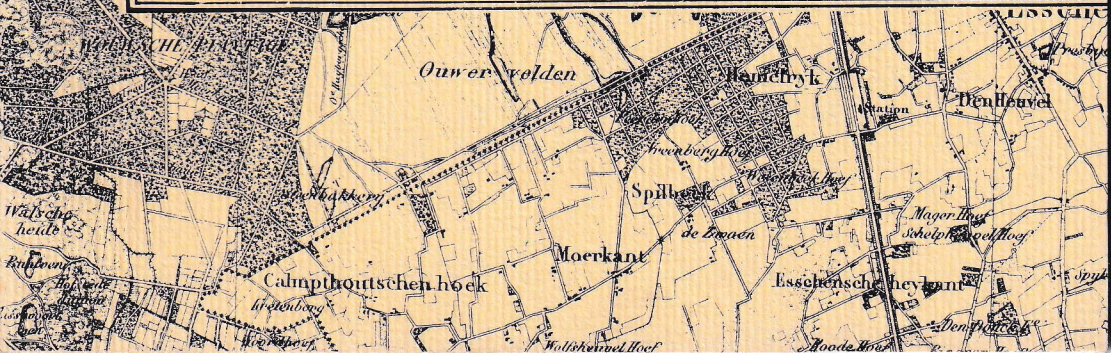
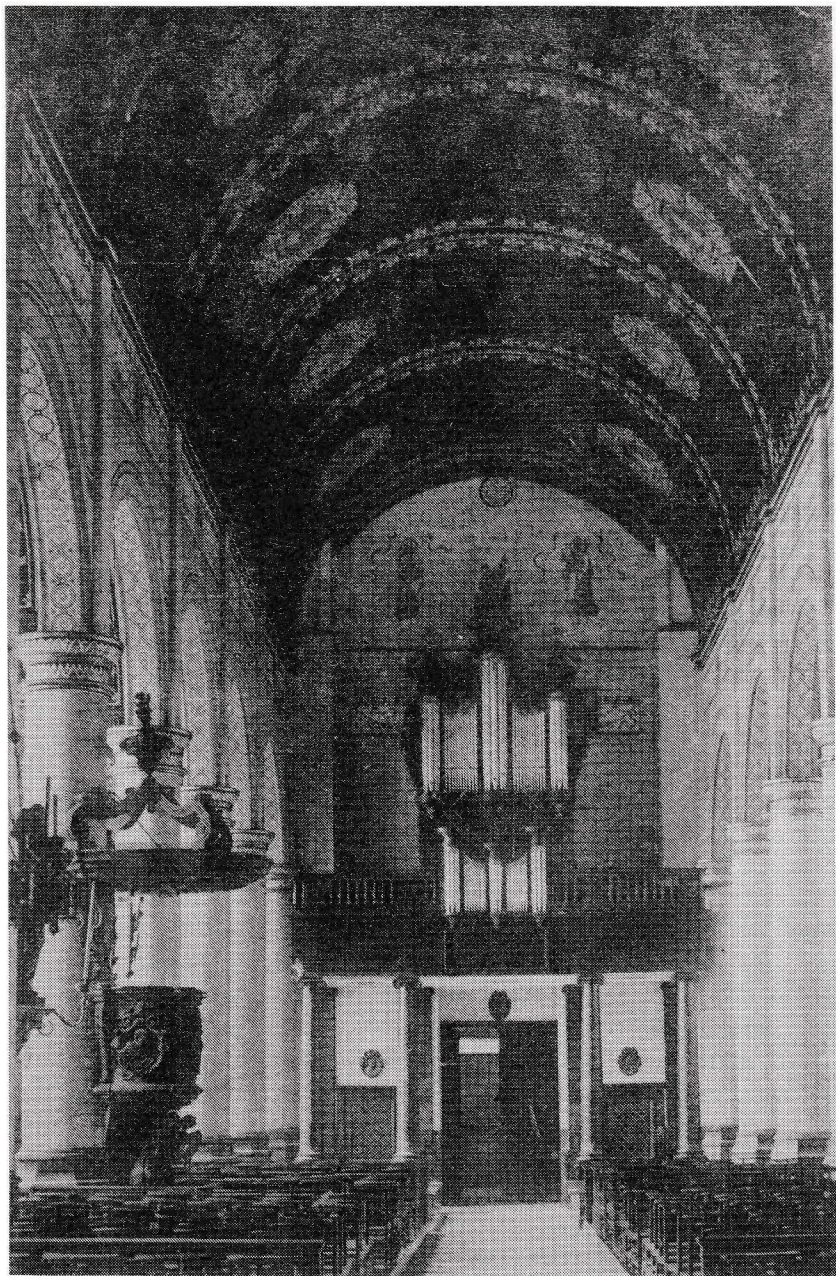

1 - 88

Het interieur van de Lambertuskerk voor de Tweede Wereldoorlog. Achterin het Van Peteghemorgel. Het tongewelf was fraai beschilderd (Foto: coll. Lambertusparochie).

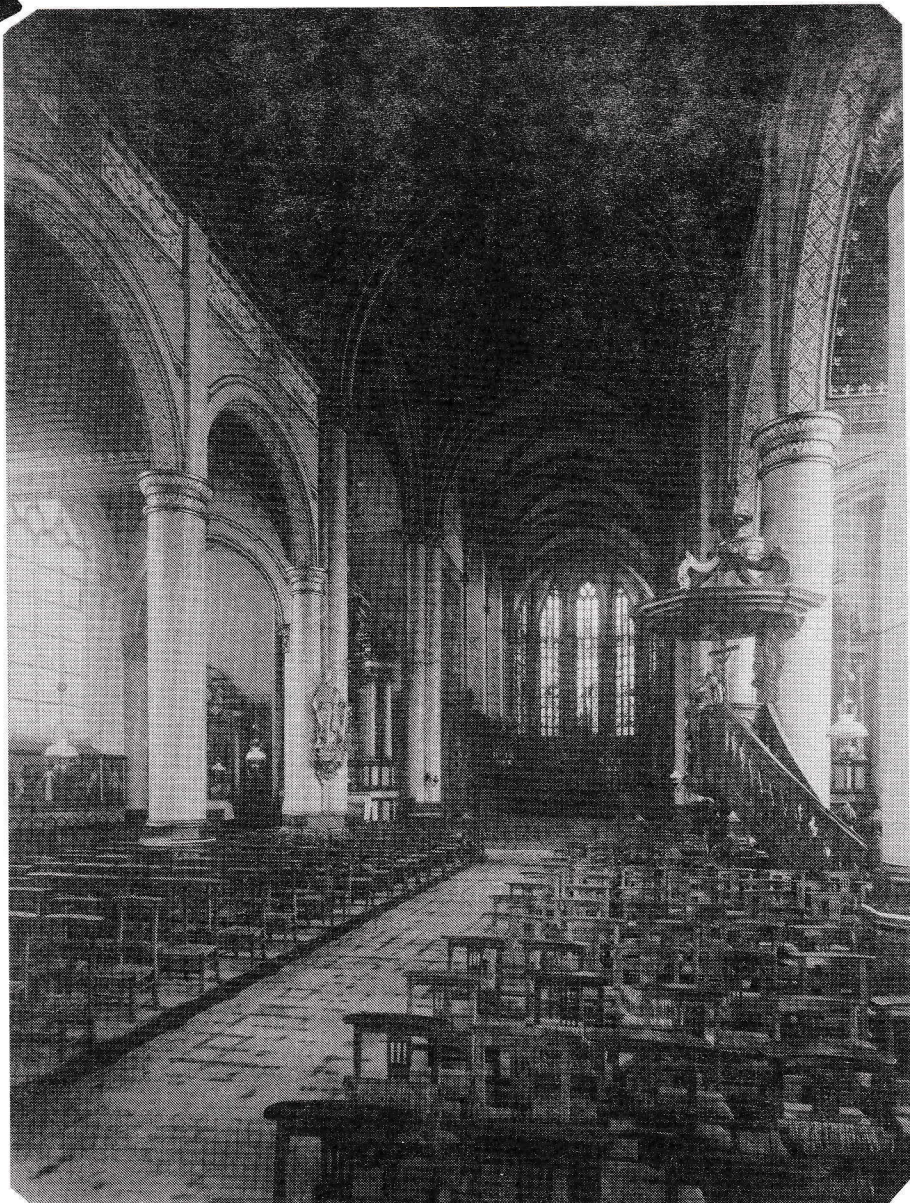
UIT HET LIBER MEMORIALIS

Pastoor Genet en de St. Lambertuskerk

Op 2 maart 1889 werd pastoor Genet in de Wouwse St. Lambertusparochie de opvolger van de overleden pastoor Tielens. Deze laatste was bezig geweest met restauratiewerken in het priesterkoor van de St. Lambertuskerk. Hij had er stenen gewelven in aan laten brengen. Ook had hij een nieuw hoofdaltaar besteld evenals vloer- en wandtegels. Een lastige erfenis voor Genet, want deze laatste zaken waren nog niet betaald! Ook een raam in het hoogkoor, door pastoor Tielens besteld, moest nog betaald worden. Pastoor Genet voerde meteen maar een jaarlijkse huis-aan-huis-kollekte in totdat de gemaakte schulden waren afgelost. Het nieuwe altaar werd op 22 mei 1889 gekonsakreerd door de Bredase Bisschop Petrus Leijten.

Acht jaar later was het de beurt aan Genet. Op zondag 2 februari 1897, 's avonds om 6 uur, kwam met een geweldige klap een aanzienlijk gedeelte van het stucplafond in het middenschip naar beneden. Een stuk van de preekstoel, die midden in de kerk stond, werd in de val meegenomen en zeven kerkstoelen werden verpletterd. Dit was voor het toenmalige kerkbestuur - Michiel Luijsterburg, Jan Franken, Cornelius Mouwen, Cornelius de Greef (penningmeester), Louis Siebelink (sekretaris) terwijl pastoor Genet voorzitter was - aanleiding om over te gaan tot restauratie van het middenschip, de kruiskoren en het plafond. Restauratiearchitect werd de beroemde Pierre Cuypers uit Amsterdam. Het werk werd gegund aan de laagste inschrijver, Franciscus Raaymakers, eveneens uit Amsterdam, voor de som van f 32.640,--.

Toen de restauratie opleveringsgereed was, bleek dat de aannemer zich niet aan het bestek had gehouden. Het kerkgebouw, dat inmiddels al was schoongemaakt, veranderde opnieuw in een vuilnisbelt, omdat alle pilaren moesten worden afgeschuurd en geschilderd.

Nogmaals het interieur van de Lambertuskerk voor de Tweede Wereldoorlog, nu in de richting van het altaar en het priesterkoor, waar toen nog de koorbanken stonden.
(Foto: collectie Lambertusparochie).

Een belangrijke bron van inkomsten voor de parochie in die tijd vormde de jaarlijkse verpachting van de zitplaatsen in de kerk. Om de restauratiekosten te kunnen betalen ging op 1 januari 1898 het tarief voor de verpachte stoelen in de kerk omhoog van f 3,20 per stoel naar f 5,--.

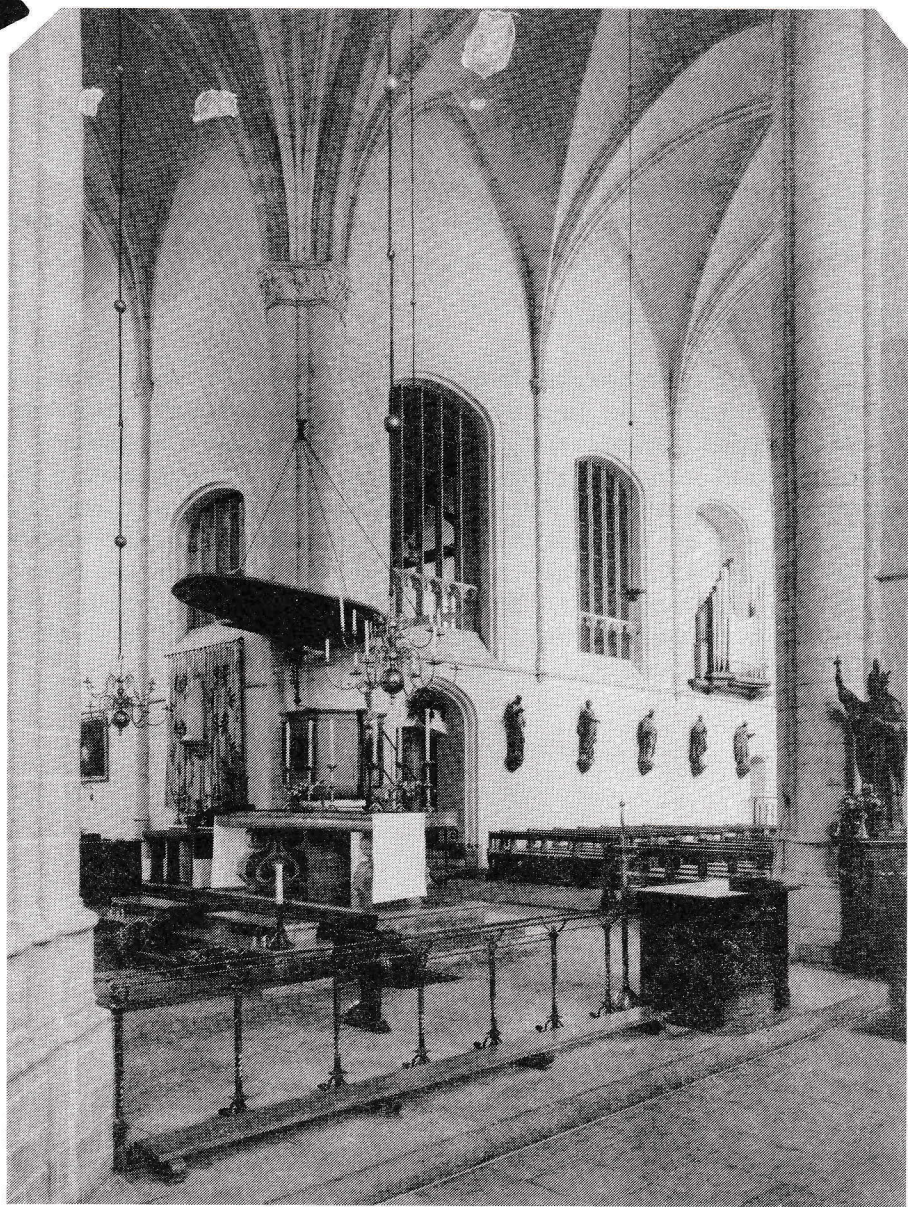
Een effectieve verhoging blijkbaar, want in september 1900 wordt het geheel nieuwe houten plafond van middenschip, zijbeuken en kruiskoren geschilderd door Guillaume Deumes uit Venlo voor de som van f 11.500,--. Ook het priesterkoor, dat onder Tielens al was opgeknapt, krijgt een schilderbeurt: f 1.000,--.

In november 1901 is dit werk klaar gekomen.

NIEUWE KRUISWEG 1902-1905.

Cornelius de Greef was lid van het kerkbestuur. Hij ging iedere morgen naar de H.Mis en 'deed' vooraf de kruisweg. Hij liep dan, zoals de gewoonte was, biddend langs de 14 staties van die kruiswegafbeeldingen in de kerk. Die waren aan vernieuwing toe. In zijn testament had hij f 500,-- aan de Wouwse kerk vermaakt onder de last van twee gezongen jaargetijden, d.w.z. gedachtenismissen na overlijden. Op zijn sterfbed vroeg hij aan pastoor Genet om, behoudens de twee jaargetijden, het geld te besteden voor de eerste statie van een nieuwe kruisweg. Toen de Greef werd begraven, maakte de pastoor in zijn preek dit besluit bekend, natuurlijk niet zonder bijbedoelingen. Die werden begrepen: 2 weken later ontving hij van de wed. Luijkx-Blankers f 400,-- voor de tweede statie, eveneens f 400,-- van A. en C. Luijkx. De vierde statie werd betaald door Petrus Philips, de vijfde door Gerardus de Bie, de zesde door Helena Helmons, de zevende door Joanna Adriaansen, de achtste door notaris van Gastel, de negende door Marijn Loos; de gevers van de tiende, elfde, twaalfde en dertiende staties wensten onbekend te blijven, terwijl de veertiende en laatste statie uit de kas kwam van een religieuze vereniging, die pastoor Genet zelf in 1889 had opgericht, nl. de Heilige Familie.

Op 25 augustus 1905 heeft pastoor Genet een nieuwe kruisweg ingewijd. Bij de verwoesting van de kerk in 1944 is deze kruisweg in vlammen opgegaan.

Het hoofdaltaar kort na het gereedkomen van de restauratiewerken in het begin van de vijftiger jaren. Inmiddels is er al heel wat veranderd (communiebanken, preekstoel, orgel). (Foto: collectie Lambertusparochie).

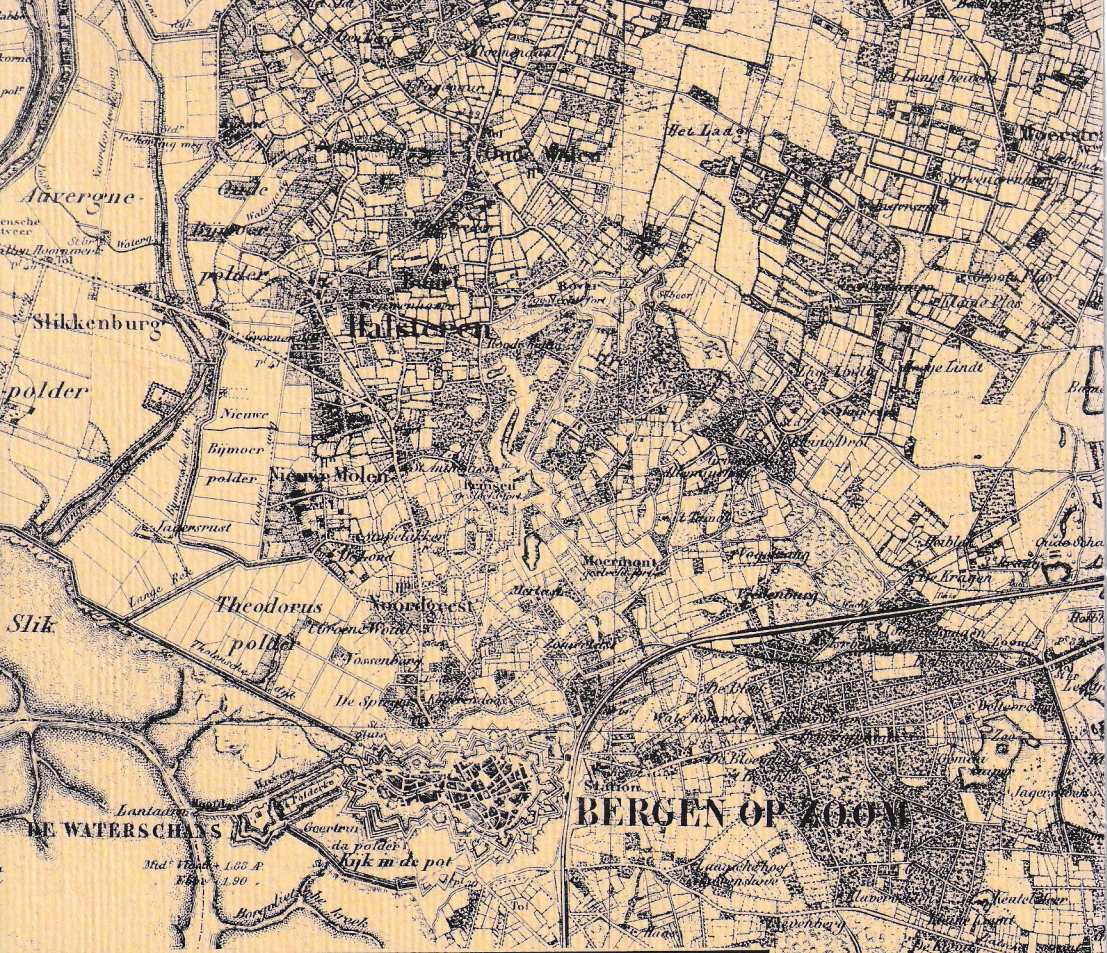
BRAND IN DE KERK.

In de namiddag van 15 april 1910 is door onbekende oorzaak brand uitgebroken in de St.Lambertuskerk. Er was enorme brand- en rookschade. Zo is o.a.het schitterende Lieve-Vrouwe-Altair totaal afgebrand. De vergoede schade bedroeg f 8.400,--.

NIEUWE BEGRAAFPLAATS.

In 1910 heeft het kerkbestuur voor f 3.000,-- een perceel grond gekocht aan de Doeldreef. Voorheen behoorde het aan het parochieel armbestuur. Het moest de nieuwe begraafplaats worden. Op 12 oktober vond de inwijding plaats. Die verrichtte kapelaan Mulders, omdat pastoor Genet toen al door ziekte niet meer actief kon zijn. Nadat enkele graven van het oude kerkhof naar het nieuwe moesten worden overgeplaatst, kon het op 1 oktober 1911 in gebruik worden genomen. Pastoor Genet overleed op 2 juli 1912. Zijn graf behoort tot de oudsten op ons kerkhof.

P.J.M.Berende.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door financiële steun van de
Rabobank „Wouw - Kruisland ”

